

Elok. 29 p. 1907

No: 35

TYÖLÄISNAINEN

SOSIALIDEMOKRATISEN NAISLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

Tilaushinnat Suomessa:

Koko vuosi	Smk. 4: —
Puoli	» 2: —
Yksityisnumeroita	» —: 10
Amerikassa koko vuosi	1 doll. 25 cent.
» puoli	» 65 »
Venäjällä koko vuosi	1 rupl. 75 kop.
» puoli	» 90 »

Vastaava toimittaja:

MIINA SILLANPÄÄ

Toimitussihteeri:

HILJA PÄRSSINEN
Osoite Helsinki, Eläintarha 14

1 vuosikerta

Ilmestyy Helsingissä kerran viikossa

Konttori: Helsinki

Antink. 20. Avoinna klo 10—2, 6—8.

Puhelin 56 59.

Äiti-yhdistykset.

Viime numerossa ollut kyhäystäni yllä olevalla otsakkeella, on toveri H. P. ruvennut vastustamaan aivan samoilla perusteilla, joilla jo tätä ennen on muutamissa paikoin samaisia osastoja vastustettu. H. P. sanoo, että »ne perusteet, millä tuossa puolletaan uusia äiti-yhdistyksiä ovat niin puutteellisia ja etsittyjä». Samaa tahtoisin minä sanoa H. P. kirjoituksesta. Eihän äiti-yhdistykset ole enää aivan uusi muoto, vaan niitä on jo olemassa useita ja ne ovat syntyneet ei teennäisellä kiihoituksella, vaan olivat olot ovat pakoittaneet ne ilmoille nousemaan. Niissä paikoin, joissa on toimittu jo enempi aikaa, on kokemus osoittanut, että niinkin »porvarillinen» nimitys kuin äiti, on voinut tehdä sen, että eräissäkin pienessä kaupungissa noin 300 äitiä kävi säännöllisesti äitien nimellä toimeenpannuissa kokouksissa. Kokouksissa aina aluksi pidettiin esitelmä sosialidemokratiasta, jonka johdosta keskusteltiin. Naisosaston jäsenet toimivat johdossa, ja siellä sulautuivat nämä yhteen järkevän toiminnan perästä. Eräissä toisissa paikoissa pidettiin viime talven aikana samoin äitien kokouksia, mutta täällä sattui niin, että tuli erimielisyyttä. Äitejä, jotka erittäin lukuisina ja innokkaina olivat toimineet vaalein aikana, ruvettiin ivaamaan ja johtokunnan jäsenet, tosin yksityisinä, vakuuttivat, että äiti-osastolle ei anneta omia sääntöjä, joita äidit olivat tahtoneet; sillä jos se saa toimia, niin kohta ei muka kukaan mies ole herra omassa talossaan. Seuraus oli että äidit erkanivat; sillä he eivät olleet vielä karaistuneet yhdistys elämään kovassa koulussa, että olisivat voineet pakoittaa itselleen tarpeellista toimintavaltaa. Voidaanko olla varmat, että samat äidit ensi vaalein aikana ovat yhtä innokkaat toimimaan sen jälkeen kun heille on sanottu, että se, joka ei tahdo naisosastoon ruveta, saa pysyä pois yhdistyksestä; sillä, heitä emme tarvitse. Huomaatan vielä kerran, että nämä eivät silloin ole vielä kasvaneet ymmärtämään sosialistisista periaatteista muuta kuin sen, että hekin tahtoisivat liittyä, mutta liittyä sillä nimellä joka heille on suuremmat kärsimykset tuonut, mutta myöskin on kaikkia rakkain. H. P. sanoo vielä, että jos nämä äiti-osastot hyväksyisivät saman ohjelman kuin on naisosastoilla, niin ei muka silloin ole tarvis muotoa muuttaa. Eihän tässä ole puhettakaan uusista ohjelmista; kysymys on vaan entisen kannattajajoukosta.

Muuten näyttää vastine, että H. P. ei ole kirjoitustani edes oikeen ajatuksella lukenut, koska sanoin: »jo siellä, missä voidaan sulattaa ne yhteen, tehtäköön; ja sielläkin missä se ei nyt ole mahdollista, toimittakoon siihen suun-

taan, että ne voivat yhtyä». Ei ole totuuden kanssa yhtä pitävää, mitä H. P. sanoo, että »onhan toki köyhälistö jo siksi hereillä». Että akitatsionia puuttuu, tietää jokainen, ja äitien seassa on sitä harjoitettava ja yksi akitatsioni muoto on kerätä työläisäitejä yhdistyksiin; kutsuttakoon niitä sitten naisosastojen äitokokouksiksi, tai äitiyhdistykseksi, on saman tekevä, pääasia on saada naiset liittymään.

Miina S.

Sananen äiti-osastoista.

Kun ensiksi kuulin äiti-osastojen perustamisesta puhutavan, ihmettelin mistä moinen ajatus oli mahtanut alkunsa saada. Olihan kyllä köyhälistön naisten päätös, että pidettäisiin äideille erityisiä kokouksia joissa he tottuisivat vapaammin lausumaan mielipiteitensä, mutta ei ollut yhtenäistä päätöstä, että eri osastoja perustettaisiin. Satuinkin kesällä matkustamaan eräissä kaupungissa, ja siellä minulle kerrottiin olleen tekeillä äiti-osaston, mutta yhdistys oli kieltäytynyt sääntöjä vahvistamasta. Kysyin, mistä äiti-osasto ajatus oli lähtöisin. Minulle vastattiin, että neiti M. Sillanpää oli pitänyt heille puheen ja kehoittanut heitä selaista perustamaan. Tiedustelin vielä, katsoivatko he sellaisen välttämättömäksi heidän paikkakunnallaan, ja että eivätkö äidit voisi yhtyä jo olevaan nais-osastoon. Keskustelussa minulle selitettiin, että äitejä oli jo niin paljon narrattu äiti-osaston perustamisella että he eivät mitenkään enää liittyisi nais-osastoon, vaan vaatisivat mainitun osaston perustamista, ja vielä lisäksi että olisi nais-osaston toimihenkilöitä vastaan jotain pikkumaisia syitä, joita aina vasta-alkavassa yhdistyksessä ilmenee.

Vaikka itse asiassa olin silloin heti sitä mieltä, että olisi turhaa perustaa erikoisia äiti-osastoja, ei sentähden, etteivät äidit sitä tunnustusta ansaitseisi, vaan sentähden, että se ehkäisee kehitystä ja äitien todellista tuntemusta, niin kuitenkin koska näin siellä mahdottomaksi peruuttaa äiti-osaston perustamista, asetuin puolustamaan sen säännöille vahvistusta pitäen silmällä sitä että »kaikki yhteen, ei mitään hajalle». Pidin vääränä sitä, että yhdistys oli kieltäytynyt sääntöjä vahvistamasta, kun niin pitkälle oli menty siitä tiestä. Pidän oikeana, että kaikki äidit liittyisivät nais-osastoon ja yhtä hyvin, vielä paremminkin voisivat siellä asiaansa ajaa, sentähden, että se juopa, joka eroittaa äidit ja lapsettomat